

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35EK/890/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119298976
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6119298976.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 910 739, právne zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 255 706, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XX/XX, XXX XX E. F., o vymoženie 508,53 eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Miroslav Šupa, C. XX, XXX XX G., IČO: 37 857 207, pod sp. zn. 272EX 417/19, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/890/2019 zo dňa 02.02.2023, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 25.05.2019, domáhal vymoženia pohľadávky vo výške 508,53 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, na základe exekučných titulov - Rozsudok č. k. 15Csp/226/2017 - 63 vydaný Okresným súdom Nitra dňa 14.02.2019 (ďalej len "exekučný titul č. 1") a Uznesenie č. k. 15Csp/226/2017 - 68 vydané Okresným súdom Nitra dňa 19.03.2019 (ďalej len "exekučný titul č. 2"). Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, JUDr. Miroslava Šupu, Kmeťkova 30, 949 01 Nitra, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 272EX 417/19.

2/ Súdny exekútor dňa 23.11.2022 vydal upovedomenie o zastavení exekúcie (ďalej len „upovedomenie“) a vyzval oprávneného na úhradu trov exekútora vo výške 72 eur (ďalej len „výzva“) podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Voči upovedomeniu a výzve oprávnený podal námietky.

3/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 02.02.2023 uznesenie, ktorým námietkam oprávneného vyhovel a upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu trov zrušil. Aplikujúc ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g/, ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku, § 166, § 166a, § 166c ods. 1, § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) posúdil námietky oprávneného ako dôvodné. Dôvodom podaných námietok bola podľa oprávneného skutočnosť, že vymáhaná pohľadávka je oddĺžením nedotknutá podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 23OdK/234/2022 zo dňa 02.11.2022, zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 214/2022 dňa 08.11.2022, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX/XX, XXX XX E. F., fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom A. B., s miestom podnikania H. C. XXX/XXX, XXX XX G., IČO: 40879402, ktorému bol ustanovený správca: JUDr. Alena Páľlová, S 1412, so sídlom kancelárie: Podzámska 2959/18A, 949 01 Nitra. Uvedeným uznesením súd oddĺžil

dlužníka tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Oznámením správcu, uverejnenom v Obchodnom vestníku č. 8/2023 dňa 12.01.2023, následne došlo k zrušeniu konkurzu, nakoľko konkurzná podstata nepokryla náklady konkurzu. Lustráciou v Obchodnom vestníku mal za preukázané, že oddĺženie na majetok povinného ako dlužníka nebolo ku dňu vydania tohto uznesenia zrušené pre nepoctivý zámer, v dôsledku čoho oddĺženie naďalej trvá. Ďalej sa vyšší súdny úradník zaoberal otázkou účinkov vyhláseného konkurzu vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke deklarovanej exekučným titulom, a to najmä s prihliadnutím na § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, § 166e ZoKR a §167f ZoKR. Podľa § 166e ods. 2 ZoKR, v zmysle ktorého oddĺžením sa pohľadávky, ktoré mohli byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlužníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v akom ho súd zbavil dlhov. Vychádzajúc z odôvodnenia exekučného titulu č. 1 konštatoval, že nárok oprávneného (vrátane jeho príslušenstva) mu bol priznaný na základe faktúry č. 9000219339 zo dňa 04.02.2016, splatnej dňa 18.02.2016, ktorou oprávnený vyúčtoval povinnému ako dlužníkovi škodu za odber zemného plynu bez zmluvy o dodávke (neoprávnený odber) podľa § 82 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike“) v celkovej výške 508,53 eur, pozostávajúcu z hodnoty zemného plynu odobratého za obdobie: 04.11.2015 - 26.01.2016 na odbernom mieste v sume 435 eur a nákladov zisťovania v sume 73,53 eur. Vyšší súdny úradník poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo 11/2010 z 26.09.2011 a s ním súvisiacu skutočnosť, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie. Preto na základe uvedených skutočností posúdil, že pohľadávka (vrátane jej príslušenstva), ktorej vymoženía sa domáhal oprávnený podaným návrhom na vykonanie exekúcie je nedotknutou pohľadávkou podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, ktorej sa oddĺženie netýka a zachováva sa jej vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení, keďže daná pohľadávka predstavuje pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu (na majetku) spôsobenú úmyselným konaním. Námietky oprávneného boli dôvodné, na základe čoho vyšší súdny úradník podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku zrušil upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu trov súdneho exekútora.

4/ Voči uzneseniu podal sťažnosť povinný. Tvrdil, že charakter pohľadávky je sporný. V zmysle § 82 zákona o energetike je neoprávnený odber definovaný ôsmimi skutkovými podstatami, z ktorých niektoré sa dajú považovať za úmyselné, ale určite je väčšina z nich nedbanlivostných (napr. ustanovenie o nedodržaní platobných podmienok, neumožnení prístupu k merađu a pod.), ktoré nemôžu založiť predpoklad úmyslu. V rozhodnom období bola nehnuteľnosť - polyfunkčný objekt s doplnkovým bývaním (v tom čase síce ešte vo vlastníctve povinného) samotným povinným neobývaná, bolo na ňu vyhlásené 1. kolo dobrovoľnej dražby pre záložné právo VÚB a.s., pričom začatie výkonu záložného práva bolo v katastri nehnuteľností zapísané ešte v r. 2013. Ťažko preto podradiť jeho konanie pod úmyselné, aj keby k neoprávnenému odberu (v zmysle zákona) dochádzalo. Nehnuteľnosť sa snažil pred samotnou dražbou prenajať postupne viacerým subjektom, žiaľ ani jeden nájomca nepreukázal serióznosť spojenú s úhradami nájomného. Poukázal v tejto súvislosti aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22Co/121/2019 zo dňa 29.09.2020, podľa ktorého „Pokiaľ si teda žalobca svoje povinnosti vyplývajúce z jeho samotného postavenia nesplnil a tým umožnil odberateľovi ako nájomcovi nehnuteľnosti, v ktorom sa nachádza odberné miesto, naďalej odoberať plyn bez platnej zmluvy, a teda nevykonal žiadne opatrenia, aby neoprávnenému odberu plynu zabránil, nemožno dôsledky porušenia týchto jeho povinností prenášať na žalovaného vl. Rade ako podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti.“. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR z 9. marca 2021, sp. zn. III. ÚS 114/2020 týkajúci sa zodpovednosti za škodu pri neoprávnenom odbere plynu: „Vyčíslenie výšky škody podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu vyžaduje najskôr preukázanie toho, že škoda vôbec vznikla.“, čo v danom prípade takisto oprávnený nepreukázal. Hoci exekučný súd neskúma vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia (ani v prípade pasívneho správania účastníka), mal za to, že aj keby pohľadávka oprávneného pochádzala z neoprávneného odberu plynu, samotná táto skutočnosť ešte nesvedčí o charaktere pohľadávky za škodu spôsobenú úmyselne, naopak išlo o (ak vôbec oprávnenému škoda vznikla) nedbanlivostné konanie. Navyše vykonateľné rozhodnutie súdu má záväzný charakter len vo výrokovej časti, nie jeho odôvodnenie (samotný rozsudok nemá povinný k dispozícii). Dodal, že vstup do tzv. osobného bankrotu po tom, ako prišiel o predmetnú nehnuteľnosť, bol jeho jedinou možnosťou. Z výsledku oddĺžovacieho konania je tiež zrejmé, že nemá žiaden majetok, a túto sťažnosť si nechal vypracovať u známeho právnikovi bez nároku na odplatu. Vstupom do osobného bankrotu očakával zastavenie všetkých exekúcií

voči nemu, lebo úmyselne žiadnu škodu nespôsobil. Vzhľadom na uvedené je podľa neho napadnuté uznesenie zaťažené nesprávnym právnym posúdením charakteru pohľadávky oprávneného a žiadal, aby súd námietky oprávneného zamietol, čím sa v zmysle ust. § 61n ods. 5 Exekučného poriadku predmetné exekučné konanie skončí právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí námietok.

5/ Podľa oprávneného nespĺňa podaná sťažnosť náležitosti v zmysle ustanovenia § 243 CSP. Povinný svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal. S poukazom na princíp právnej istoty (vyjadrený v čl. 2 CSP, ale i rozhodnutí Ústavného súdu I. ÚS 87/93 zo dňa 23.9.1993) mal za to, že exekučný súd v Banskej Bystrici opakovane v prípadoch s obdobným skutkovým základom považuje škodu pri neoprávnenom odbere zemného plynu oprávneného za úmyselne spôsobenú a vzniknutá pohľadávka oprávneného voči povinnému je oddĺžením nedotknutá (napr. sp. zn. 76Ek/1833/2020 z 23.11.2022, 26Ek/1174/2020 z 25.08.2022, 16Ek/4455/2021 z 18.07.2022, 54Ek/369/2021 z 27.09.2022, 76Ek/1658/2021 z 08.11.2022, 60Ek/1671/2021 z 23.11.2022, potvrdené rozhodnutím o sťažnosti z 24.01.2023, 35Ek/890/2019 z 02.02.2023, 66Ek/314/2018 z 10.02.2023, 73Ek/127/2020 z 17.03.2023). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, prečo sa tunajší súd pri posudzovaní námietok proti upovedomeniu o zastavení exekúcie sp. zn. 272EX 417/19 – 86 zo dňa 23.11.2022 neodklonil od zaužívanej vyššie uvedenej rozhodovacej praxe. S poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP a skutočnosti, že v podanej sťažnosti sa nenachádza kvalifikované popretie skutkového tvrdenia, že uplatnený nárok vznikol titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním povinného a vzniknutá pohľadávka oprávneného voči povinnému je podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR oddĺžením nedotknutá, t.j. nedotknuteľná pohľadávka, mal oprávnený za to, že tieto tvrdenia sú nesporné. Na odbernom mieste povinného dochádzalo úmyselným konaním podľa zákona o energetike k neoprávnenému odberu zemného plynu, po ukončení zmluvného vzťahu s dodávateľom zemného plynu, bez uzatvorenej zmluvy o dodávke plynu. Týmto neoprávneným odberom vznikla oprávnenému škoda, za ktorú zodpovedá povinný. Povinný mal, resp. mohol mať vedomosť, že na odbernom mieste došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu s dodávateľom zemného plynu. Rovnako povinný mal, resp. mohol mať vedomosť, že na odbernom mieste dochádza k odberu zemného plynu, aj bez uzatvorenej zmluvy o dodávke zemného plynu s dodávateľom zemného plynu. K ukončeniu zmluvného vzťahu (ku dňu 4.11.2015) bol na meradle slúžiacom na meranie spotreby zemného plynu dodávaného do miesta spotreby povinného – na adrese H. C. XXX/XXX, XXX XX G., evidovaný stav 3894 m³. Pri kontrole tohto odberného miesta dňa 26.1.2016 bol na tom istom meradle zaznamenaný stav spotreby 5862 m³. Porovnaním týchto údajov došlo následne k potvrdeniu odberu zemného plynu na tomto odbernom mieste. Súdu už boli predložené dôkazy preukazujúce uvedené tvrdenia (Vyúčtovanie škody za odber zemného plynu a výzva na úhradu dlžnej čiastky, Výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu Vyúčtovanie škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, Montážny list meradla č. 1100192726 zo dňa 26.1.2016, Zápis zo dňa 26.1.2016). Súd v základnom súdnom konaní mal za jednoznačne preukázané, že vymáhaná pohľadávka vznikla titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním. V prípade potreby alebo vhodnosti navrhol vykonať dôkaz – pripojenie súdneho spisu z Okresného súdu Nitra, sp. zn. 15Csp/226/2017. K ostatným vyjadreniam povinného ohľadom pasívnej legitímácie v pôvodnom súdnom konaní a výšky priznaného nároku v pôvodnom súdnom konaní uviedol, že právoplatné rozhodnutie súdu sa vyznačuje dvomi základnými znakmi, a to záväznosťou a nezmeniteľnosťou. Znak záväznosti (§ 159 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov v spojení s § 470 ods. 2 CSP, resp. § 268 CSP a § 226 CSP) vyjadruje, že rozhodnutie je záväzné pre vymedzený okruh subjektov – v danom prípade pre účastníkov konania, ako aj pre všetky štátne orgány. Znak nezmeniteľnosti normatívne vyjadrený v § 226, resp. § 268 CSP odzrkadľuje právnu zásadu ne bis in idem uplatňovanú už v rímskom práve, podľa ktorej je zakázané opätovne rozhodovať v tej istej veci (otázke), resp. je prikázané rozhodovať o tej istej veci (otázke) iba raz. Právoplatné rozhodnutie súdu o nároku oprávneného preto založilo prekážku právoplatne skončenej veci (impedimentum rei iudicatae), ktorá by bola neprípustným spôsobom nabúraná, pokiaľ by exekučný súd nanovo preskúmaval otázku dôvodnosti nároku oprávneného v čase vydania exekučného titulu. Najvyšší súd SR sa k tejto otázke vyjadril v rozhodnutí sp. zn. 5 M Cdo 12/2007 nasledovne: „Z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného

rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu.“ Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu – k tomuto poukazujem aj rozhodnutie Nejvyššího soudu ČR 20Cdo/1940/2008). Exekučný súd v zmysle uvedeného nie je oprávnený skúmať námietky povinného, ktoré smerujú proti hmotnoprávnym aspektom základného sporového konania, ktoré bolo podkladom na vydanie exekučného titulu. Pokiaľ bol oprávnenému vymáhaný nárok priznaný v sporovom konaní, súd je vyriešením hmotnoprávného vzťahu účastníkov konania viazaný. Rozhodnutie súdu bolo vydané zákonom určeným orgánom v rámci riadneho výkonu jeho právomocí a obsahuje všetky formálne a materiálne náležitosti, preto sa považuje za vykonateľný exekučný titul. Pre úplnosť opätovne poukázal na to, že exekučné konanie je konaním vykonávacím, v ktorom súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol sťažnosť povinného odmietnuť, nakoľko nespĺňa náležitosti v zmysle ustanovenia § 243 CSP, alternatívne zamietnuť a priznať oprávnenému náhradu trov konania v súvislosti s rozhodnutím o podanej sťažnosti, za jeden úkon právnej pomoci vo výške 53,37 EUR (z toho základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci 34,86 EUR/2 + 12,52 EUR režijný paušál + 20 % DPH).

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Podľa § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie.

10/ Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

11/ Podľa § 166a ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

12/ / Podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR oddĺžením sú nedotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd sa však nestotožnil s názorom oprávneného, že

sťažnosť neobsahuje náležitosti podľa § 243 CSP, ktoré ani bližšie nekonkretizoval. Povinný v sťažnosti označil rozhodnutie, voči ktorému sťažnosť smeruje, v čom považuje rozhodnutie súdu za nesprávne (namietal charakter vymáhanej pohľadávky) a uviedol i to, čoho sa sťažnosťou domáha, pričom súd nezistil ani absenciu všeobecných náležitostí podania podľa § 127 CSP. Preto sa sťažnosťou povinného vecne zaoberal.

14/ V konaní bolo preukázané, že uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 23OdK/234/2022 zo dňa 02.11.2022, bol vyhlásený konkurz na majetok povinného. Podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie. Tým osobitným predpisom je podľa poznámky pod čiarou ZoKR, pričom ZoKR upravuje dva prípady, keď má byť bez zbytočného odkladu rozhodnuté o zastavení exekúcie - § 167f ods. 2 (vyhlásenie konkurzu v konaní o oddĺžení) a § 168b ods. 1 veta druhá (určenie splátkového kalendára v konaní o oddĺžení). V prípade oddĺženia formou konkurzu možno výkladom ustanovenia § 167f ods. 2 ZoKR možno dospieť k záveru, že jeho vyhlásenie je dôvodom zastavenia exekúcie len tých exekučných konaní, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze (§166a) alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddľžovacieho konkurzu stala nevymáhateľnou (§166b). Neplatí teda absolútny zákaz vedenia exekúcií a neplatí ani pre všetky pohľadávky. Pohľadávky taxatívne vymedzené v ustanovení § 166a ZoKR predstavujú nedotknuté pohľadávky, ktoré sú vymáhateľné počas konkurzu a aj po zrušení konkurzu. Pri posudzovaní účinkov oddĺženia na pohľadávku, ktorú oprávnený v exekúcii navrhuje vymáhať, musí teda exekučný súd vychádzať nielen z okamihu jej vzniku, ale primárne z jej charakteru, ktorý určuje, či taká pohľadávka spadá alebo nespadá pod oddĺženie dlžníka (povinného v exekúcii). Charakter pohľadávky je daný exekučným titulom. V tejto súvislosti súd, reagujúc na námietku povinného, že záväzný je len výrok rozsudku, čo súd nepopiera, musí dodať, že z výroku nie je možné zistiť charakter vymáhanej pohľadávky, pretože výrok neobsahuje skutkové zistenia, ani právne posúdenie súdu, ale tieto sú obsahom odôvodnenia exekučného titulu. Preto musí súd pri posúdení otázky charakteru vymáhanej pohľadávky vychádzať z odôvodnenia exekučného titulu.

15/ Podľa predloženého exekučného titulu (rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 15Csp/226/2017-63 zo dňa 14.02.2019) pohľadávka oprávneného vznikla z titulu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu bez uzavretej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke plynu podľa § 82 ods. 1 písm. a/ bod 2 zákona o energetike.

16/ Medzi oddĺžením nedotknuté pohľadávky ZoKR zaraďuje pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky (§ 166c ods. 1 písm. c/). Súd pohľadávku oprávneného považoval za oddĺžením nedotknutú ako škodu spôsobenú úmyselným konaním. Pre skutkové podstaty neoprávneného odberu, uvedené v § 82 zákona o energetike, platí, že predstavujú prípady objektívne spôsobenej škody, s tým, že úmysel alebo nedbanlivosť pri jej spôsobení sa posudzuje v každom prípade osobitne (ak je to pre účely konania potrebné). S určitosťou však za neúmyselné spôsobenie škody, a to i s prihliadnutím na okolnosti prejednávnej veci, nemožno zaradiť skutkovú podstatu uvedenú v § 82 ods. 1 písm. a/ bod 2 zákona o energetike (odber plynu bez zmluvy). Je bez akýchkoľvek pochyb, že ak medzi účastníkmi nebola uzavretá zmluva o dodávke plynu a napriek tomu dochádzalo zo strany povinného k jeho odberu, nemôže sa jednať o nedbanlivostné, ale o úmyselné konanie. Povinný musel (mal vedieť), že s oprávneným nemá uzavretú zmluvu a preto nemá právo ani na odber plynu. Ani jeho tvrdenia o tom, že v rozhodnom čase žiaden z nájomcov jeho nehnuteľnosti (v ktorej bolo odberné miesto) nepreukázal serióznosť spojenú s úhradami nájomného, a ani poukaz na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22Co/121/2019 zo dňa 29.09.2020, nepovažoval exekučný súd za opodstatnené. Otázka osoby škodcu (pasívna legitímácia), t.j. či škodu spôsobil povinný alebo jeho nájomcovia (tvrdenia o nájomcoch neuvádzal v základnom konaní a ani ich nijako nepreukazoval), mohla byť len predmetom základného (nachádzacieho) konania a nesúvisí s posúdením škody ako úmyselnej alebo nedbanlivostnej. Závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/121/2019 z 29.09.2020, ktoré sa zaoberalo len otázkou pasívnej legitímácie v základnom konaní, no nezaoberalo sa posúdením úmyselnosti konania, ktorým mala byť škoda spôsobená, nemajú pre toto exekučné konanie väčší význam. Ako už exekučný súd uviedol, povinný musel vedieť, že od 04.11.2015 (kedy bol ukončený zmluvný vzťah) nemá uzavretú zmluvu na odber plynu a pokiaľ ho i bez nej naďalej odoberal, platí, že konal úmyselne.

17/ Za nepravdivé považoval súd tvrdenia povinného o nepreukázaní škody oprávneným, ktoré vyvodil z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 114/2020 (ktoré sa týkalo inej veci). Vznik a výšku škody ustálil Okresný súd Nitra, ktorý vydal exekučný titul, pričom povinný v základnom konaní nepopieral ani výšku, ani existenciu škody. Vychádzajúc z odôvodnenia exekučného titulu (bod 13. odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Nitra, č.k. 15Csp/226/2017-63 zo dňa 14.02.2019) povinný uvedenú obranu v základnom konaní nevyužil, ani nerozporoval tvrdenia oprávneného o spôsobení škody, no namiesto toho tvrdil, že pohľadávku uhradil, avšak úhradu nepreukázal. Vydaním exekučného titulu sa preto relevancia jeho tvrdení o nepreukázaní škody skončila. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, ale vykonáva sa len to, o čom bolo rozhodnuté exekučným titulom. Aj z tohto pohľadu, keď povinný v exekučnom konaní namieta skutočnosti, ktoré mal uplatňovať v základnom konaní, považoval jeho obranu súd za účelovú. Na základe uvedeného sudca, rovnako ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení, konštatoval, že o hmotnom práve (nároku) už bolo právoplatne rozhodnuté v základnom konaní, a exekučný súd nemôže toto rozhodnutie nijako revidovať, ale je takým rozhodnutím viazaný.

18/ Nakoľko pohľadávky oddĺžením nedotknuté sú v ZoKR taxatívne vymenované, pričom konkrétne ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR sa týka aj pohľadávky oprávneného, ktorá vznikla zo zodpovednosti povinného za škodu spôsobenú jeho úmyselným konaním, nebolo oddĺženie povinného dôvodom na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie súdnym exekútorom. Ak vyšší súdny úradník na základe námietok oprávneného také upovedomenie zrušil, bolo jeho rozhodnutie správne a sťažnosť povinného nedôvodná. Preto ju sudca podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

19/ O trovách sťažnostného konania rozhodol tak, že ich náhradu nikomu nepriznal, nakoľko žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nevzniklo. Trovy, ktorých náhradu môže súd v exekučnom konaní priznať, sa týkajú len trov v súvislosti s podaným návrhom na vykonanie exekúcie a v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d Exekučného poriadku). V uvedenej veci však povinný nepodal návrh na zastavenie exekúcie a teda oprávnenému, bez ohľadu na úspech v sťažnostnom konaní, nevznikol v zmysle žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku nárok na náhradu trov v súvislosti s rozhodovaním o námietkach proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a s ním spojenej sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (